

[Finansministeren.]

35 000 kr. I de øvrige sognekommuner foreslås grænserne forhøjet fra 9 000-11 000 kr. til 14 000-20 000 kr. og i amtskommunerne fra 9 000-12 000 kr. til 15 000-25 000 kr. Samtidig foreslås fradraget pr. lejlighed ud over én i alle de nævnte kommuner forhøjet fra 2 000 kr. til 3 000 kr.

Med hensyn til forslagernes enkelte bestemmelser skal jeg henvise til de bemærkninger, der ledsager de to lovforslag.

Da det er af afgørende betydning for kommunernes budgetlægning og for tilrettelæggelsen af arbejdet med udskrivningen af ejendomsskatterne for det kommende skatteår, at der hurtigst muligt træffes afgørelse af disse spørgsmål, skal jeg tillade mig at anbefale lovforslagene til hurtig og velvillig behandling her i folketinget.

Ministeren for handel, industri og søfart (Lis Groes): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om statens istjeneste.*

De gældende love om isbrydning, der er fra 1922 og 1925, pålægger henholdsvis visse skibe, der anløber danske havne inden for en nærmere angiven periode, og havne med vanddybde af 5 m eller derover at betale de i de pågældende love fastsatte isafgifter.

Disse afgifter har ikke siden lovenes vedtagelse været reguleret, og nærværende lovforslag, der tilsigter at tilvejebringe fornøden hjemmel til at regulere isafgifterne under hensyn til det til enhver tid gældende prisniveau, må ses som et led i de almindelige bestræbelser for at opnå bedre balance på statsbudgettet.

Af praktiske grunde har man samlet forslagene i ét lovforslag, i hvilket man tillige har medtaget de bestemmelser fra de nævnte love fra 1922 og 1925, som fremdeles er gældende.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale dette til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Boligministeren (Kjærbøl): Jeg tillader mig herved for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændringer i lov om kreditforeninger.*

Anledningen til forslagets fremsættelse er

den betænkning, som kommissionen vedrørende landbrugets kreditforhold har afgivet.

Selv om kommissionen endnu ikke har tilendbragt sit arbejde og den foreliggende betænkning således kun betegner en foreløbig afslutning på kommissionens overvejelser, synes jeg, at det er på sin plads her at bringe kommissionens medlemmer en tak for det store arbejde, der er udført. Betænkningen afspejler klart de betydelige modsætninger, der har præget arbejdet i kommissionen, og som det har været vanskeligt at forene. De resultater, man er nået til, betegner derfor heller ikke nogen revolution af realkreditens forhold, men der er på den anden side tilvejebragt et betydeligt materiale, der belyser landbrugets låneforhold på en fortrinlig måde.

Kommissionens forskellige forslag, der vedrører såvel etablering af nye låneinstitutter som gennemførelsen af en række ændringer i gældende lovgivning, overvejes nu nærmere, og som et resultat af disse overvejelser fremsættes altså hermed forslag om gennemførelsen af de af kommissionen foreslåede ændringer i kreditforeningslovgivningen.

Ud over disse ændringer fremkommer man tillige med forslag til forskellige ændringer af mere teknisk art, som kreditforeningernes stående fællesudvalg har taget initiativet til, og endelig har ministeriet fundet det rigtigt derudover at foreslå enkelte ændringer.

Det vigtigste af kommissionens forslag går ud på at ophæve den begrænsning i adgangen til at belåne landbrugets løsøre, der blev indført i 1936, og som går ud på, at værdien af medpantsat besætning og inventar til en landbrugsejendom ved låneudmålingen ikke må sættes højere end 10 pct. af værdien af jord og bygninger.

De betænkeligheder, som i 1936 førte til indførelsen af denne begrænsning, gør sig vel stadig gældende, men på baggrund af oplysningen om, at en ophævelse af begrænsningen vil give mulighed for en noget større realkreditbelåning, har ministeriet dog fundet det rigtigt, at foreningerne får adgang til selv at foretage den fornødne afvejning i hver enkelt lånesag uden at være bundet af en generel begrænsning.

Kommissionens andet forslag går ud på at gøre kreditforeningernes tilbudsgivning